

Olv.: Isám 3,3b-10.19. – 1Kor 6,13c-15a.17-20 – Jn 1,35-42 – János és András meghívása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket! Szent Margit ünnepe van ma. A Margitszigeten 11 órakor Bíboros Úr mutat be ünnepélyes szentmisét szent Margit közbenjárásáért.

A meghívástörténetek mindig nagyon fontosak a Biblia tanúsága szerint az Ószövetség népe körében, az új egyház történetében és napjainkig is. A meghívástörténetek mindig valami változásról, megújulásról, újrakezdésről szóltak. Ma egy új szakasza kezdődik az egyházi évnek, az évközi időszak. Bennünket is szólítgat az Isten. Új kezdetet akar mindegyikünk életében és általunk újat az egyház életében, nemzetünk életében.

Ez most különösképpen is hangsúlyos, mert valahogy úgy vagyunk, mintha az Isten hallgatna, az Isten távol lenne. Kivonulna a világunkból, az életünkől. A szülők oly sokszor panaszozzák, hogy nem tudják átadni hitüket a gyerekeiknek. Elbizonytalanodnak, nincs megfelelő tapasztalatuk. Éppen e miatt gondoljunk arra, mit jelent az, hogy mindegyikünket szólítgat az Isten és általunk mit szeretne végrehajtani. Az Ószövetségből Sámuel története, az Újszövetségből az apostolok meghívása erre figyelmeztet ma bennünket. Szent Margit elhívása szülei szándéka szerint is példa számunkra. Minket is szólít az Isten és valami újat akar általunk is, az egyházunkban, nemzetünk életében is.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Elmondható, hogy mindegyikünket elhívott az Isten, - igaz nem látványosan - amikor megkeresztelték. E mellett külön-külön is át kell gondolni, mit jelent ez az elhívás. Kegyelmi pillanat, ha valaki fölismeri mit jelent az, hogy őt a keresztségben elhívta az Isten egy keresztény életútra, egy keresztény közösségbe, az emberek szolgálatára. Az ember amikor maga tudatosítja, mit is jelent az emberi élet, akkor végig kell gondolnia az elhivatottságát. Erre föl kell készülni mindegyikünknek. Ebben segíthetünk egymásnak, de külön-külön el kell jutni odáig:

***Itt vagyok, Uram hallja a te szolgád!
Itt vagyok a szolgálatodra, engem küldj!***

Sajnos ezt a fajta küldetést mintha átengedtük volna azoknak, akiket egy megkülönböztetett szolgálatra is hív az Isten. Szerzetesekről, papokról van szó. *De Isten mindegyikünket hív!* El kell jutnunk idáig, ha keresztények vagyunk, - különben megmaradunk farizeusoknak – hogy ki tudjuk mondani: *Itt vagyok! Küldj!*

***A keresztény felfogás szerint
a mi emberi életünk kiteljesedése ezen múlik!***

Lehet az embernek számtalan feladata. Tevékenykedhet a világban különböző területeken. Hasznos lehet ebben a világban. De ha kereszténynek tartja magát, akkor *minden tevékenységét ez a szemlélet járja át!* Isten éppen a mi el nem kötelezett gondolkodásunk, magatartásunk miatt vonult ki a világból. Hiszen az Isten bennünk van.

Egyik nap az esti szentmisén egy mondatomon többen meghökkentek. Lutherre hivatkoztam, aki nem tudott mit kezdeni azzal a titokkal, hogy Krisztus az Oltáriszentségben jelen van. Ezt az egyszerű magyarázatot fűztem hozzá: Nem nagyobb erőfeszítés elhinni azt, hogy Krisztus jelen van a kenyér és bor színe alatt, mint azt mondani, hogy Krisztus jelen van mindegyikünkben. Ezt könnyen elhisszük? Állítom, nagyobb erőfeszítésre és sokkal de sokkal nagyobb elszánásra van szükség ahhoz, hogy elhiggyük, mindegyikünkben ott van az Isten. *Pedig ezt komolyan kell gondolni!* Ha nem így gondoljuk, akkor higgyék el a Testvérek, nincs közünk egymáshoz. Szépeket gondolhatunk, szépeket mondhatunk is, szép a humanista eszme, de ne legyünk naivak.

***Minden ezen fordul meg, elhisszük-e azt,
hogy abban a másik emberben ott van az Isten!***

A mai vasárnap, amikor egy új egyházi év kezdődik, erre teszi a hangsúlyt:
mit jelent az emberi személyiség kiteljesedése az által,
hogy Istenhez tartozunk, az Isten akaratát magunkévá tesszük
és ebben a szellemben tartozunk össze egymással.

A teológia tanítása szerint az ember méltóságát az adja, hogy az embert Isten saját képére és hasonlóságára teremtette. Ez azt jelenti, hogy az embernek szabad akarata van. Jézus azért jött, hogy ezt a méltóságot, ezt az Istenhez tartozást még magasabbra emelje. Még jobban tudatosítsa és mélyítse bennünk, hogy mi Isten gyermekei vagyunk. Ezt azzal igazolta, hogy Ő méltónak tartotta az embert arra, - Isten akaratára figyelve, - hogy értünk emberi Testet öltön, Emberré legyen. Még tovább vezet bennünket, amikor egy közösségbe hív minket, Krisztus titokzatos Testének közösségébe. Ez a misztikus tanítás azt jelenti, hogy belőlünk, mint élő kövekből épül föl az Isten temploma. *Belőlünk épül föl az Isten Teste ebben a világban.*

***Az Isten az által és a szerint van
láthatóan és vonzóan jelen ebben a világban,
ahogy ez a közösség megmutatja az Istent!***

Ma kezdődik az ökumenikus imahét. Ez az egy hetes imádkozás, amikor ostromoljuk az eget és imádkozunk azért, hogy mi, akik szétszaggattuk Krisztus Testét, újra egyek legyünk és ne botránkoztassuk tovább a világot. *Hiszen a világnak Krisztus kell.* Nélkülözi és szenved e miatt a világ. Ezt a Krisztust a közösség mutatja meg, a Krisztus Test. Ha ez nem létezik, akkor igen nagy baj van. Nem létezik sajnos. Ezért imádkozunk. De nem elég imádkozni, mert az Isten nem oldhatja meg a problémát, ha mi nem akarjuk. Ha mi elhisszük azt, hogy imádkozunk, imádkozunk,... de mi van a szívünkben? Ajkunkon sok minden lehet, imádságos szó is. *Mi van a szívünkben?*

Testvérek!

A személyiségünk kiteljesedéséről van szó, istenképűségünkről, a közösség fölépítéséről, hogy az ember fölismerje küldetését ebben a világban. Életünk kiteljesedése ezen múlik, hogy ezt a küldetést képesek vagyunk-e vállalni. Lehet e nélkül is élni.

Ma reggel olvastam az újságban, valaki panaszkodik, hogy karácsonykor minden médium a hívókról, a keresztényekről szólt. Karácsonykor a hitetlenek is ünnepelnek, mondja ő. Nagyon nehéz karácsonyról másképp beszélni. Kifejezetten hívó ünnep. Ez nem jelenti azt, hogy a nem hívó nem testvérünk.

A mai evangéliumi történetben Keresztelő szent János bemutatja Jézust a népnek. Annak a hatalmas tömegnek, akik megújulást, változtatást akartak, ezért keresztkedtek meg a bűnbánat keresztségében. Kifejezték azt, hogy valami mást szeretnének. Nem úgy akarnak tovább élni, mint azt megelőzően. Jézus ezeknek az embereknek igényére válaszol, akik mást szeretnének. Azt mondja Keresztelő János: Ime az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit. Ő majd Szentlélekkel keresztkel benneteket. Tanítványai közül kettő fölfigyelt Jézusra. Jézus odafordult, látta őket. Mit kívántok? - kérdezte. Hol laksz? Jöjjetek, nézzétek meg és az nap Nála maradtak. Nála maradtak három éven keresztül és fölkeszültek a küldetésükre.

Érdemes egy-egy gondolatot hozzáfűzni ezekhez a mozzanatokhoz.

Látta őket. A görög Szentírásban ez a szó nagyon fontos figyelmeztetést jelent a számunkra. *A szívüket látta.* Azt látta, ami a szívükben van. Ez nagyon lényeges. Mi általában nem azt nézzük, ami a szívünkben van. Nem is tudjuk, nem is láthatjuk, azt csak az Isten látja. A görög Szentírás ezt fejezi ki, Jézus látta, mi lakik az ő szívükben. Mi az a rossz, mi az a jó és milyen vágyak hevítik őket. Ez a döntő.

***Isten mindig azt látja, ami a szívünkben van,
mert onnan származik minden jó, meg minden rossz.***

Hol laksz? - és elhívta őket. Aki fontos nekünk, azt meghívjuk, elhívjuk, jöjjön el hozzánk. Behívjuk az otthonunkba, ezzel kifejezzük azt, hogy nagyon fontos ő nekünk. Nem Jézus otthona itt a fontos, hogy hogyan nézett ki, hanem ahogy Ő ott kitárulkozott nekik, ahogy találkoztak egymással. Bár az otthon is fontos, - mondom az asszonyoknak. Nem mindegy, hogy milyen az otthon. Ezt igénylik a férfiak, a gyerekek. De itt másról van szó. Az irgalmasok karizmája: a vendégbarátság. Úgy viselkedni azokkal, akikkel találkozunk, mint akiket nagyon értékelünk, mint a kedves vendéget. Rendkívül fontos mozzanatok ezek a mi emberi kapcsolatainkban.

Ennek meg kell mutatkozni itt egy templomi közösségben is. Hogy vagyunk egymással? Hogy nézünk egymásra? Szólítgatjuk-e egymást? Vagy akinek ismeretlen az arca, azzal nem tudunk mit kezdeni? Itt mindenkinek mindenkire ismerni kell valamilyen szinten. Tapasztalható legyen ez a közlekedésben is. Hogyan közlekedünk? Hogyan autózunk? Hogyan viselkedünk az autóbuszon, a villamoson? A munkahelyünkön, hogyan tartozunk össze egymással? Ez a vendégbarátság. Hogyan látjuk egymást? Mit jelentünk egymásnak? Az Úrnak ezen igazságok átélésével szolgálhatunk.

András szól testvérének, Péternek: megtaláltuk a Messiást és odavezeti Jézushoz. Jézus látta és meghívta: Te Simon vagy, de ezentúl Péter leszel, azaz Kőszikla és erre a Kősziklára építem egyházamat. Áldott emlékü Gyökössy András reformárus lelkész beszél ennek a kedves, jó Andrásnak a szolgálatáról. Ő ezt így mondja: *András szolgálat.* Nagyon kedves. András elhívja testvérét. A kenyérszaporításkor ő mondja: van itt egy fiúcska, öt kenyere meg két hala van. A görögökből lett keresztények érdekében András megy Jézushoz, mert őt kérték meg az emberek. András szolgálatok. Valakit képviselni. Valakinek az ügyét fölkarolni. Valakit odasegíteni, ahol megoldják az élete kérdését és problémáját.

Misszió. Ez a misszió: vállalni ezt az András szolgálatot, *odasegíteni az embereket Jézushoz.* Csak Ő tud válaszolni a szívük gondjára, bajára. Senki más. Jézus Simonnak új

nevet adott, ugyan úgy a mi keresztény elhivatottságunk is valami újat jelent. Fölépüljön belőlünk Krisztus titokzatos Teste és igazi áldozatot, olyan áldozatot mutassunk be ebben a világban az Istennek, amit vár. Megszűntek az ószövetségi áldozatok.

Az Újszövetségben egyetlen Pap van, Krisztus.
 Az Újszövetségben egyetlen áldozat van, Jézus keresztáldozata.
 Az Újszövetségben az egyetlen áldozat a mi részünkről,
 az Atya akaratának a teljesítése.

Nem étel-ital meg egyéb áldozatok. Az Atya akaratának teljesítése, ami a testvérek szolgálatában konkrét. Erre hívnak bennünket. Csodálatos lehetőség. Csak annak az élete emberhez méltó, akinek az élete ebben a szolgálatban konkrét. Ez azt jelenti, hogy tudjuk, annak a másik embernek ránk van szüksége. A bennünk lakozó Istenre van szüksége. Mi pedig meglátjuk a benne lakozó Istent. Akkor már is magától értetődő minden. Fölépül az emberi élet és épül egy új világ. Az Isten országa ebben a világban, amely világ embernek való és emberhez méltó.

+ *A M E N* +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Nagyon fontos szándéokra imádkozzunk. Azt tartják, hogy a mi keresztény küldetésünk legnagyobb akadálya a testünk. Ilyeneket mondanak, hogy az egyház testellenes. Pál apostol a korintusiaknak írja, – hallottuk ezt a szentleckében – hogy ti ostoba korintusiak azt gondoljátok, hogy az élet eszem-iszom. Mindazt ki kell elégíteni, amit a test kíván, hiszen ehhez semmi köze nincs a léleknek. Ettek, ittak, erkölcstelenkedtek is. Gyorsan meg is haltak ebben. Föl is bomlott az a birodalom. Ma igen sokszor találkozunk ezzel, hogy mi bűn van abban, ha az ember drogot szív, cigarettázik. Ha pénteken este buliba megy és ott berúg és kielégíti szexuális vágyait, - mondják ezt a fiatalok. Ez a kérdés izgatja őket, akár hogy is vesszük.

Pál apostol a korintusiaknak okosan válaszolt. Tudjátok-e, hogy a testetek a lelketek temploma? Meg is értették. Ma azt mondhatjuk, tudjátok-e, hogy a testünket nem lehet elválasztani a lelkünktől? Emberek, tudjátok-e azt, hogy a testünk a lelkünk eszköze? A lelkünk a testünkön keresztül beszél. Gondolkodjatok el ezen és akkor talán mindent egy kicsit másképpen láttok. Imádkozzunk azért, hogy helyesen gondolkodjunk. Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Ezen a mai napon a mi meghívásunkon túl, gondoljunk arra a csodálatos küldetésre, amelyet szent Margit vállalt nemzetünkért. Imádkozzunk ma legalább egy keveset erre a szándékra. Úgy tűnik, hogy csak azok mentik meg a világot, akik az Úr küldetésében járnak. Imádkozzunk azért is, hogy a papok betöltsék küldetésüket. Gondoljunk sokat a mai fiatalokra. Nem rosszak ők, egyszerűen tévedésben vannak. Neveletlenek. Nem találkoztak azokkal az igazságokkal és értékekkel, amelyet átéltek volna. Rá kellene döbbernük, hogy az Isten és a keresztény tanítás szentnek tartja az embert. Pál apostol beszél így a hívekről: szentek vagytok. Az ember szentsége testes-lelkes lényében rejtőzködik. Nincs külön testi élete, meg külön lelki élete az embernek. Imádkozzunk értük.

+ *Á L D Á S* +